

Az idei év márciusának 26. és 27. napja sok diák és tanár számára az év nevezetes napjai közé sorolható, hiszen ekkor került megrendezésre immár tizedik alkalommal a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciája, ismertebb nevén a TUDOK. A rendezvényre ebben az évben Sárospatakon került sor iskolámban, a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumában. Már a verseny előtti napok is mozgalmasak voltak, hiszen ezek a napok lázas készülődéssel teltek, hogy minden a legnagyobb rendben legyen a hétvégére; ezért külön köszönet illeti Halász László tanár urat, iskolánk szervező diákjait, valamint a Szövetség tagjait áldozatos munkájukért. A konferencia színvonalát emeli, hogy nem csak hazánkból, hanem a határon túlról is érkeztek diákok, akik már csütörtökön is elfoglalták szálláshelyüket.

A pénteki nap a regisztrációval kezdődött, ahol közel 160 versenyző, kísérőik és a zsűritagok regisztráltathatták magukat, (itt szinte egész nap tömörülés volt, mert folyamatosan érkeztek a résztvevők) majd pedig elfoglalták szálláshelyeiket a kijelölt kollégiumokban vagy a panzióban. Az érdeklődőknek lehetősége adódott egy városnézésre a pataki diákok vezetésével, ahol többek között megtekinthették a híres pataki várat és a levéltárat is. Ezt követően az ebédre, majd pedig a megnyitó ünnepségre került sor, ahol Szatmáriné Tóth Pál Ildikó igazgatónőnek, Csermely Péter professzornak, a Mozgalom elindítójának, Ámbrám Tibornak, az egyházkerület főgondnokának, Dr. Hörcsik Richárd polgármesternek, Révész Tamásnak, a Kutató Diákokért Alapítvány elnökének, valamint Haász Péternek, a Kutató Diákok Országos Szövetsége elnökének lelkesítő szavait hallhattuk. Ezek után került sor a tényleges megmérettetésekre a szekcióüléseken. Mivel én csak szombaton kerültem sorra, ezért lehetőségem adódott nézőként beülni egy szekcióba, ahol végighallgathattam az előadásokat. Öröm volt hallani a jobbnál jobb előadásokat, amik rendkívül nagy kreativitásról, szorgalomról is innovációs készségről tettek bizonyosságot és bámulatos volt a diákok vitában mutatott felkészültsége és magabiztossága. Nem irigyeltem a zsűrit, hiszen az egész mezőny nagyon színvonalas volt, és nem lehetett könnyű kiemelni azokat az előadásokat a többi közül, amik egy picivel jobbak voltak. Az előadások után a vacsora, majd pedig a Jubileumi Ünnepség következett. Először Csermely Péter előadásában hallhattuk a Mozgalom történetét, a kezdeti nehézségeit, majd pedig fellendülését és az azóta is tartó töretlen sikereit. Ezután Korcsmáros Tamás és Sótér Anna, két egykori KutDiák szólt a teremben ülőkhöz és előadásaikban elmondták, hogy mit köszönhetnek a Mozgalomnak, és mivel foglalkoznak mostanában. Ezután az eddigi TUDOK helyszínek képviselői vehettek át egy emléklapot, megköszönve ezzel munkájukat és azt, hogy otthont adtak a rendezvényeknek. Az ünnepség nagyon családias hangulatban telt, és fénypontjaként, ill. váratlan meglepetésként előkerült a semmiből egy hatalmas torta, ami mint később megtudhattuk, a Mozgalmat jelképezi, és mi, mint ennek tagjai, egy-egy szeletet kaphattunk az ünnepi tortából Csermely professzor, Nagy-Galántai Veronika és Révész Tamás közreműködésével, ezzel is szimbolizálva szerepünket a szervezetben. A programok után ki-kivisszament a kollégiumba, néhányan esti városnézésre indultak és voltak, akik inkább egy pizza mellett osztották meg egymással kutatásuk témáját.

A szombat reggel kissé nehézkesen indult mindenkinek, főként azoknak, akiknek aznap kellett bemutatniuk az előadásukat, köztük nekem is. Először a reggeli, majd pedig a prezentációk feltöltése és a zsűrire való feszült várakozás következett. Ekkor történtek az előadások utolsó simításai, hogy mindenki megbizonyosodjon arról, hogy a prezentációk működnek és maga az előadás zökkenőmentesen fog zajlani. Kisvártatva megérkezett a zsűri is, majd pedig kezdetét vették az előadások. A feszültség érezhető volt a levegőben, mindenki izgult egy kicsit azért, hogy a

legjobb formáját tudja adni az előadás alatt, majd pedig azért izgultunk, hogy a zsűrinek megfelelő, frappáns és felkészültségünket igazoló válaszokat tudjunk adni. A zsűri meg is tette, amit elvártak tőle, hiszen érdekes és nehéz kérdéseket egyaránt feltettek, ezenkívül ötleteket adtak a folytatáshoz és rámutattak az esetleges hibákra. Amikor végeztünk az előadásokkal, minden előadón látszott, hogy „nagy kő esett le a szívéről” és megkönnyebbülve mehettünk ebédelni. A Díjkiosztó előtt sor került a TUDOK-fa elültetésére, ami remélem, hogy még sokáig fogja iskolánkat díszíteni, szimbolizálva azokat a fiatalokat, akik éltetik a Mozgalmat, és egykor sikeres kutatók lehetnek. Ezek után került sor a Záróünnepségre és a Díjkiosztóra, ahol a zsűri által legjobbnak ítélt előadók megkapták jutalmukat és lehetőséget kaptak, hogy részt vegyenek a Káptalanfüreden megrendezendő KutDiák táborban.

Az esemény összegzéseként elmondhatom, hogy Sárospatak méltó házigazdája volt a jubileumi TUDOK-nak és a jelenlévők egy nagyon színvonalas rendezvényen vehettek részt. Véleményem szerint minden előadó diák nyertes, hiszen nemcsak új ismeretségeket köthettek egymással és tanácsokat kaphattak kutatásukhoz, hanem részesei lehetnek egy több ezer főt számláló hatalmas és összetartó családnak, a Kutató Diákok családjának.

Czinke László